

Verschoonbare termijnoverschrijding

(ABRvS 30 oktober 2013, zaaknummer 201300389/1/A1)

Multi Continental Recycling B.V. betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat haar bezwaar tegen het besluit van 4 maart 2009 ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. Zij voert daartoe aan dat geen rechtsmid-delenverwijzing in het besluit van 4 maart 2009 was opgenomen en, nu zij destijds niet werd bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener, zij niet erop bedachtzaam hoefde te zijn dat zij slechts binnen zes weken daartegen bezwaar kon maken. Zoals de Afdeling eerder heeft overwo-gen (uitspraak van 21 september 2011, zaaknummer 201010355/1/H2), leidt het ontbreken van een rechtsmiddelverwijzing bij een besluit of uitspraak in beginsel tot verschoonbaarheid van de termijnover-schrijding, mits de belanghebbende daarop een beroep doet, stellende dat de termijn-overschrijding daarvan het gevolg is. Dit beginsel lijdt uitzondering indien redelij-kerwijs kan worden aangenomen dat de be-langhebbende tijdig wist dat hij binnen een bepaalde termijn bezwaar moest maken dan wel beroep of hoger beroep moest in-stellen. Van bekendheid met de termijn kan in ieder geval worden uitgegaan indien de belanghebbende voor afloop van de termijn reeds werd bijgestaan door een professio-nele rechtsbijstandverlener. Bij een profes-sionele rechtsbijstandverlener mag kennis omtrent het in te stellen rechtsmiddel en de daarvoor geldende termijn immers worden verondersteld en diens kennis kan in dit verband aan de belanghebbende worden toegerekend. De rechtbank heeft terecht C. van der Roest van Magor B.V., directeur Adviesbureau voor ruimtelijke ordening, als professionele rechtsbijstandverlener aangemerkt die Multi Continental Recycling B.V. bijstond voor de afloop van de termijn

om bezwaar te maken. Dat hij geen jurist is, doet daar gelet op zijn werkervaring en nevenactiviteiten in het vakgebied niet aan af. Dit betekent dat aan een inhoudelijke beoordeling van het besluit van 4 maart 2009 niet wordt toegekomen.

Noot van de redacteur (RBo)

Op zichzelf genomen is dit niet zo'n verras-sende uitspraak. Het is vaste jurisprudentie dat het ontbreken van een rechtsmiddelverwijzing bij een besluit of uitspraak in beginsel tot verschoonbaarheid van de termijnoverschrij-ding leidt, tenzij belanghebbende voor afloop van de termijn reeds werd bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener. Bij een professionele rechtsbijstandverlener mag kennis over het in te stellen rechtsmiddel en de daarvoor geldende termijn worden veronder-steld en diens kennis kan in dit verband aan een belanghebbende worden toegerekend (zie bijvoorbeeld. ABRvS 3 juli 1997, Gst. 7068, 7). Wat precies onder een 'professionele rechts-bijstandverlener' moet worden verstaan, is in de rechtspraak vaker onderwerp van debat geweest. Zo overwoog de Afdeling eerder dat ook bij ideële en andere organisaties die regel-matig plegen te procederen, die kennis mag worden verondersteld alsook bij burgers die regelmatig procederen (ABRvS 21 september 2011, AB 2011, 299). In casu is de directeur van het Adviesbureau voor ruimtelijke ordening, Magor B.V., terecht als professionele rechtsbij-standverlener aangemerkt. Van personen die werkzaam zijn bij een adviesbureau op het ge-bied van ruimtelijke ordening, mag verwacht worden dat zij kennis hebben over het in te stellen rechtsmiddel en de daarvoor geldende termijn. Dat ligt genuanceerder als het gaat om het instellen van pro forma beroep in zaken waar de Crisis- en herstelwet op van toepassing is. Uit onder meer de uitspraak van de Afdeling van 7 november 2012, zaaknum-mer 201202930/1/R3, lijkt voort te vloeien dat van een professionele rechtsbijstandverlener kennis omtrent de toepasselijkheid van de Chw niet mag worden verondersteld en er sprake moet zijn van bijkomende omstan-digheden. In zoverre wijkt deze lijn af van de reeds genoemde uitspraak van 21 september 2011 waarin bijstand door een professionele rechtsbijstandverlener in de weg stond aan de verschoonbaarheid van de termijnoverschrij-ding. Annotator Nasir concludeert in zijn noot bij de uitspraak van 7 november 2012 (in BR 2013, 28) dat het beantwoorden van de vraag of er sprake is van een besluit in de zin van de Awb wezenlijk verschilt van het beantwoorden

van de vraag of er sprake is van een onder de reikwijdte van de Chw vallend besluit, hetgeen voornoemde afwijking wellicht kan verklaren. Daar kan ik mij in vinden. Of deze rechtspraak op termijn ongewijzigd blijft nu de Chw voor langere duur gaat gelden, zal de toekomst moeten uitwijzen.